

Mónica ve a la nostra classe

—Shhh! Està a punt de venir Mónica, ja sabeu que heu d'estar en silenci i alçar la mà per a parlar —explica la mestra Cristina.

—Valeeee! —criden d'emoció els alumnes de 1r de primària.

—Bon dia. Em dic Mónica i soc la monitora del Centre Feli.

—Bon dia, Mónica! —saluden alhora els alumnes.

—Algú de vosaltres ha vist un gat de carrer?

—Clar! —diuen entre riures.

—Doncs el meu equip i jo ens encarreguem de buscar per tot el barri als gats que hi ha per a anotar on viuen i quants són. Voleu veure algun d'ells?

—¡Síuu!

Després d'uns minuts veient les fotos dels gats, Clara alça la mà i espera amb paciència que li donen el torn de paraula.

—Dis-me, Clara —intervé la mestra.

—M'agradaria portar-me a casa eixe gatet negre. Me'l dones? —pregunta Clara.

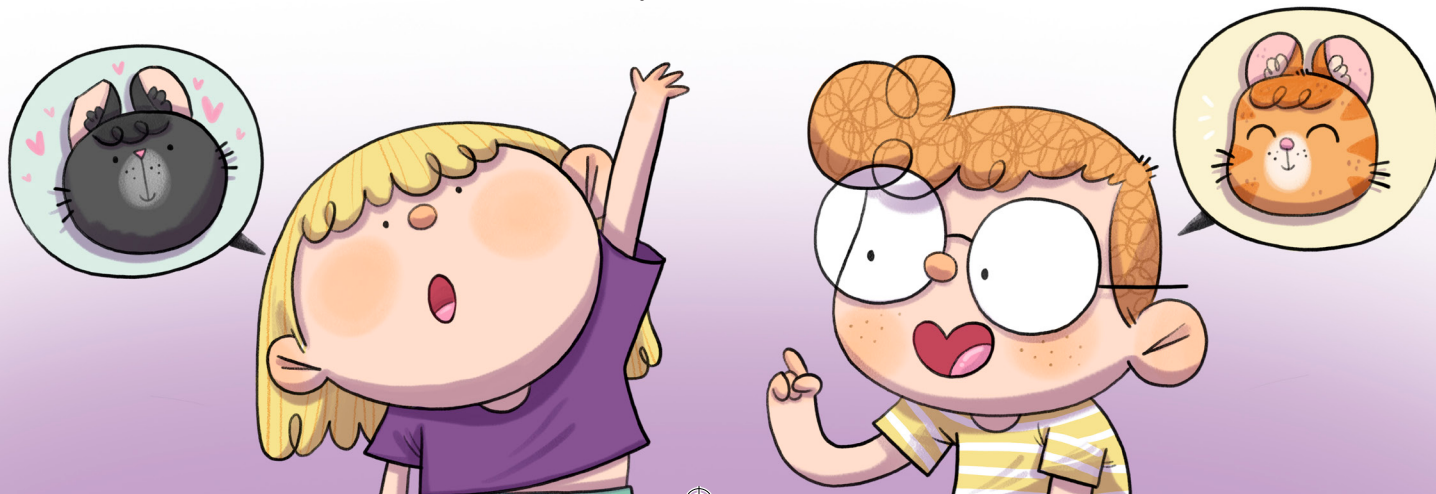
—Ja m'agradaria, segur que el cuidaries molt bé, però els gats de carrer no s'adapten a les llars —respon Mónica.

—Oh... —contesta, desanimada.

Per a intentar animar-la, el seu company Mateo li diu:

—No et preocupes, Clara, sempre pots adoptar un en la protectora si la teua família es compromet a cuidar-lo per a tota la vida.

—Molt ben dit, Mateo —diu amb orgull la seua mestra.

—També li fem una fitxa a cada gat. En ella apuntem el que pesen i les vegades que els portem al veterinari, entre altres anotacions

—continua Mónica amb l'explicació.

—És de summa importància que els veïns sàpien el treball que fem perquè ens puguin ajudar.

—Jo li ho diré a tots els meus veïns! —exclama Sara.

—I jo, i jo! —criden els altres companys.

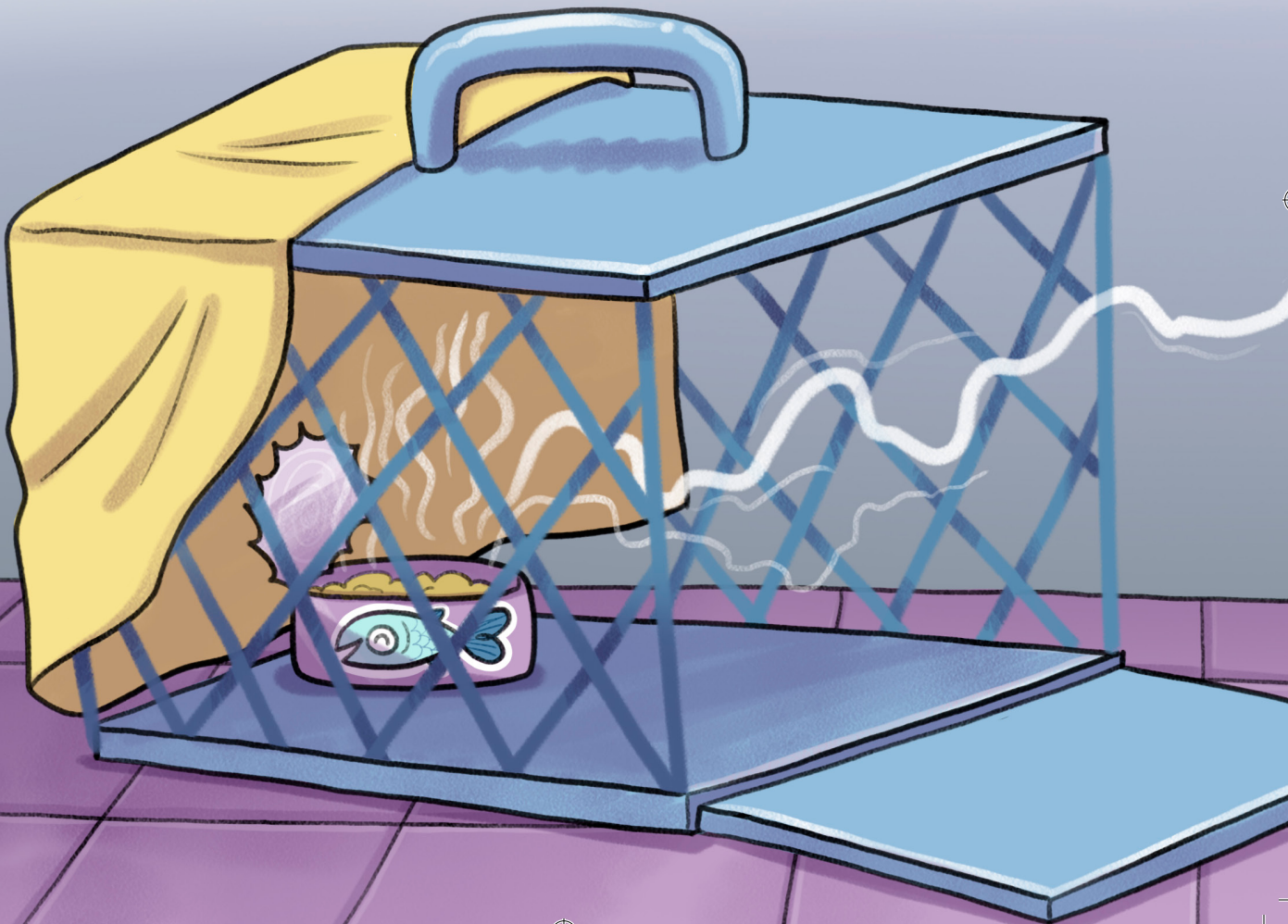
—Que alce la mà a qui li agrada menjar i beure en plats i gots nets —
demana Mónica. Ja veig que us agrada a tots. Doncs als gats també, per
això els netegem les menjadores i els abeuradors.

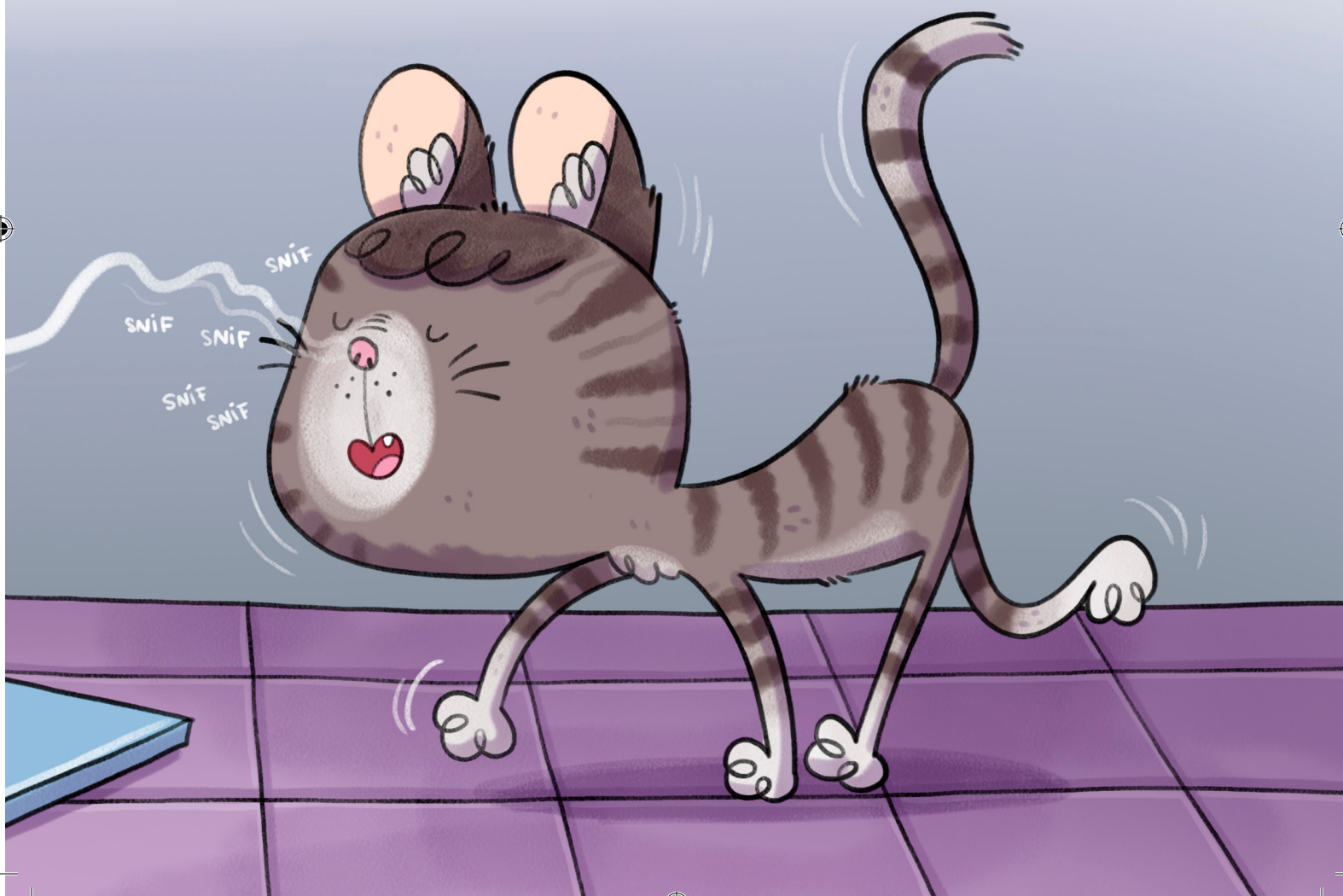
—El més difícil de tot és agafar-los per a portar-los al veterinari. Utilitzem gàbies en les quals hem col·locat llaunes de peix perquè entren per l'olor del menjar. Una vegada que els tenim dins, tapem la gàbia amb una manteta.

—Quin és el seu menjar favorit? —pregunta Lucía.

—Els encanten les llaunes de peix per a gats.

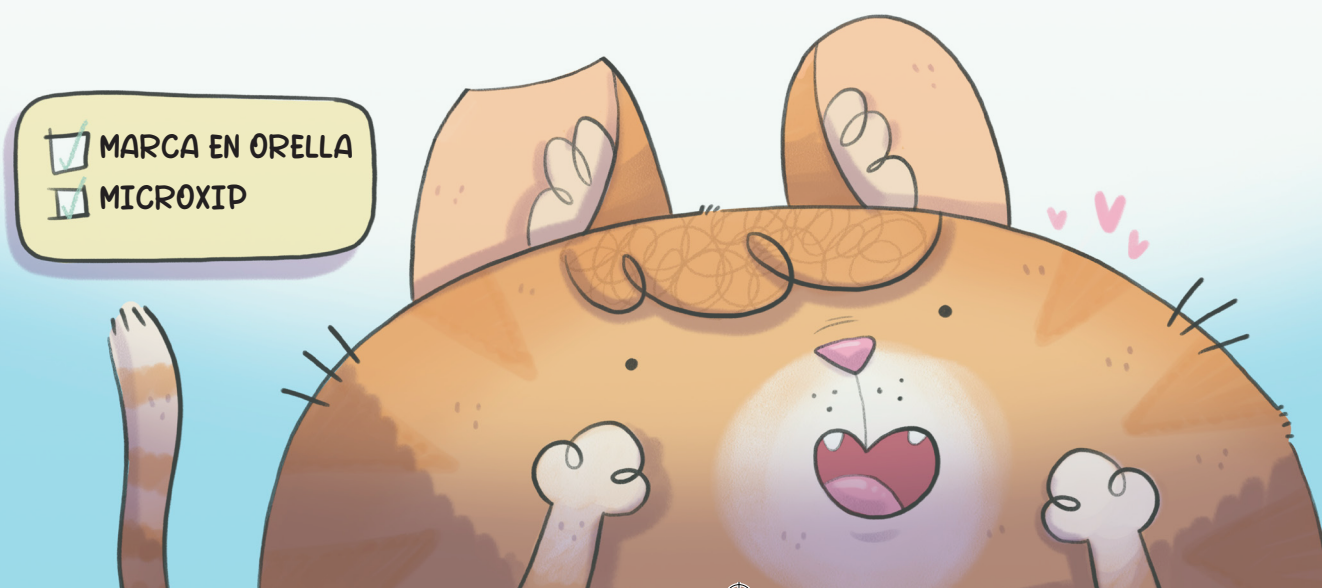
—Una vegada que els agafem, ens hem d'assegurar que no estiguem fora més d'un dia perquè els seus amics felins no els troben a faltar.

—Els tornem a portar a la seua colònia amb un microxip i una marca en l'orella per a saber que ja han sigut capturats. Així, si un gat amb marca es fica en la gàbia sabem que hem de soltar-lo.

—Que interessant! I per a què serveix el microxip? —pregunta Edu.

—Serveix per a identificar al gat. És com el seu DNI —li resol el dubte Mónica.

—Una altra cosa que fem abans de retornar-los és esterilitzar-los perquè no tinguin més gatets i així controlar el nombre de gats que viuen en la colònia. Algú té algun dubte?

—No, ens ha quedat tot molt clar —responen els alumnes.

—Moltes gràcies, Mònica, per haver vingut i explicar-nos el que fas per a ajudar als gats del nostre barri —diu la mestra Cristina.

—A vosaltres per escoltar-me amb tanta atenció.

Edita: © Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030. Secretaria General Tècnica. Centre de Publicacions
NIPO en línia: 233-25-031-9

Escrit per: Cristina Soler

Disseny i maquetació: Editorial MIC. Text original: Cristina Soler. Il·lustracions: Juanjo Jiménez
<https://cpage.mpr.gob.es/>

S'autoritza la difusió en línia i la reproducció
reprogràfica dels presents materials sense
caràcter comercial, amb finalitats docents
i de divulgació, per institucions docents,
associacions i qualssevol altres entitats
privades sense ànim de lucre. En els dos
casos, haurà de respectar-se la seua integri-
tat, així com els crèdits editorials.
Per a qualsevol altre ús haurà de sol·licitar-
se autorització al Ministeri de Drets Socials i
Agenda 2030 com a titular dels drets sobre
aquests.

Mónica ve a la nostra classe

Els alumnes de 1r de primària estan
emocionats amb la visita de Mónica, la
monitora del Centre Felú. Submergeix-te en
la classe i descobreix el funcionament de les
colònies felines.

